

Hellen Rinell
621 Nakano Cho
Yashiro
Himeji City
Japan.

Göteborg den 4 maj 1956.

N:14.

Käraste min Lillasyster!

Du skall ha tack för 2 aerogram, utgörande tillsammans brev av den 14 april nr 16. Det finns väl knapp någon tid som går så fort som den mellan ett ankommande brev och dess besvarande. Men du hade tydligen inte fått mitt 7-april-brev, då du skrev. I förrgår hade jag tvätt och Tora Hermansson hjälpte mej eller tvättade. Jag frågade Royseman på måndag om han ville då eller följande dag hjälpa mej att bära ner mina smutskläder i tvättstugan. Jo då. Men han skulle just bort och lovade komma 1 maj på em. Skulle be Eva påminna. Annars glömmes han ju mest såna löften. På tisdag em. kom dom båda och bar ner min klädbacke. När dom hade ställt ifrån sej den sa Roy: "Du kan gott gratulera oss, för vi förlovade oss i går!" Jag vet inte om jag gjorde det ens på order. Men jag blev hemskt glad. O, så roligt detta är. I nästa vecka ska dom komma till mej en kväll. "Stundom känns det nästan för gott att vara sant!" Kommer du ihåg refrängen? Jag ta för givet att ni vet det, så att jag inte kommer före dom med nyheten. Eva hade en liten söt ring med sten, tror jag Roy hade en av vitt guld. Jag kan ju inte se att det är vackrare än den gamla guld färgen. Men det är väl en modesak antar jag.

På måndag ska jag börja jobba!!! Va sa du om de? Den 4 ds - jaaa det skrev jag om i förra brevet, som inte avslutades förr än den 13/4. Tiden bestämd senare.

Tack ska du ha för dom vackra fotona, som tagits på 61:sta årets första dag. Ludde fick sitt ovamuppå födelsedagen.

På söndag installeras Ingvar Laxvik i Bromma. Det undras mig mycket hur det skall utfalla i tidens längd. - - - Nu är det den 5 maj.

Mrs Sears är här i stan. I torsdags var det offentligt möte i Tabernaklets lilla sal. Stig Svärd tolkade. Det var roligt att vara med och höra och se denna förtjusande människa. Okonstlad och fin på alla sätt och bärande på mycken kunskap.

Hon mådde inte riktigt bra då. I går var hon i förbindelse med ett par läkare.

Den ene var dr Birath - bror till Margit Söderberg - och en amerikansk underläkare. Men båda var lungspecialister och dom trodde att det var något fel med hennes mage. Kanske gallsten eller - - -? Till kl. 15.30 hade dr Birath ~~huru~~ beställt tid hos dr Gedda på Sahlgrenska. Så nu är hon där. Om det nu skulle vara något högst allvarligt, så vill hon ju flyga hem och har hört sej för med flygbolaget.

I går kväll kände hon sej lite bättre och var med på ett sankväm i Tabernaklets föreningsrum, där man hade försökt samla några engelsktalande. Det kom så hastigt uppå, så de flesta var upptagna, men några kom. Och hon uppskattade det nog. Men i natt har hon varit sjuk. Detta brev kommer inte iväg i dag, varför jag kanske vet lite mer innan det går. I går skulle hon också varit på lunch hos Karin och David Lindahl. Men det gick inte. - I sitt tal i torsdags sa hon att dom glädde sej åt att få ta emot Thora Thoong för 4 månader i USA.

Ni kanske redan vet att S.M.F:s missionsföreståndare Rickard Larsson frånträtt sin befattning på grund av sjukdom. Han har genomgått en svår operation för hjärnsjukdom varefter sjukdomen tycks ha förvärrats. Det vill väl med andra ord säja att operationen misslyckats, fastän dessa ord inte användas. Det är hårda bud för en man i 50-årsåldern. Jag antar att han är så. En duktig karl med ett stort kristligt förtroende. Han är sjukledig till 1/7 och därefter förtidspensionerad.

TILL KONGO - foto på den resande - reser på Missionsstyrelsens uppdrag Eric Strutz nästa år. Stora problem, inte minst skolfrågor, väntar där på sin lösning. Därför är det viktigt att en representant för missionsledningen får tillfälle ute på fältet rådgöra med missionärer och myndigheter? Detta inom ram och med fetstil på Vepans första sida den 19/4 1956. Då du!

I lördags och söndags var Aina och Olle här och bodde hos mej. Att dom skulle få en pojke den 2 augusti fick vi veta genom dej. Senare fick vi det från Kongo. Och när dom kom sa dom att så kan det gå när det är alldeles täft i huvet. Vi fick nämligen i julis var sin lilla trikotröja för en baby. Vi trodde bara att Aina hade fått dom för nästan ingenting och tyckte att det var roligt att ha ett paket till. Men dom säjer att dom i rim och på allt sätt aviserat sin sons ankomst. Men vi begrep ingenting. Aina har i alla fall varit frisk hela tiden och varit från jobbet bara ett par tre timmar för epasslighet. Nu ska du ha tack för i dag. Jag får inte så värst bra och skall gå och lägga mej nu kl. 20. Har haft lite besvär med min mage, diarré och sånt. Men i morron är det väl bra kan jag tro. ~~Om du~~

Även söndagen den 6 maj var jag krank och i sängen. På måndagen den 7 började jag jobba och håller på än och i dag är det den 16 maj. Jag ska säga att jag har varit ganska trött då jag kommit hem och har just inte kommit mej för att sätta upp skriv maskinen. Men nu måste jag få iväg dessa rader. Då jag kom hem i går kväll fick jag se i Sv. M. att Edvard Axelsson lämnat Elisabet och oss alla. Annonsen såg ut så här: "Min innerligt älskade make EDVARD AXELSON f. 22/5 1883 har i dag fått flyt ta till vårt himmelska hem. I ljusst och tacksamt minne bevarad av mig, syskon, övrig släkt, Stockholms I:sta Baptistförsamling samt många vänner. Stockholm den 13 maj 1956. Elisabet. - Begravningsakten äger rum tisdagen den 22 maj 1956 kl. 15 i Uppstämelsekapellet, Skogskyrkogården. - I stället för blommor tänk på Japanmissionen! Ja, det är tomt att tänka sej att den gode Edvard inte längre är inom räckhåll för oss. Fastän vi inte träffas så ofta, så har det varit roligt med dom ändå. Nu får jag visst ta till det sista. I söndags var Ebba och Ludde och jag hos Lindows på "körkkaffe". Det var en trevlig stund hos dessa förtjusande människor. Och så underbart dom bodde sen! Ebba och Ludde trodde att efter detta skulle mitt skrävel över en vacker utsikt bli välgörande dämpat. Ja, det var fantastiskt vackert

... att jag har varit ganska trött då jag kommit hem och har just inte kommit mej för att sätta upp skriv maskinen. Men nu måste jag få iväg dessa rader. Då jag kom hem i går kväll fick jag se i Sv. M. att Edvard Axelsson lämnat Elisabet och oss alla. Annonsen såg ut så här: "Min innerligt älskade make EDVARD AXELSON f. 22/5 1883 har i dag fått flyt ta till vårt himmelska hem. I ljusst och tacksamt minne bevarad av mig, syskon, övrig släkt, Stockholms I:sta Baptistförsamling samt många vänner. Stockholm den 13 maj 1956. Elisabet. - Begravningsakten äger rum tisdagen den 22 maj 1956 kl. 15 i Uppstämelsekapellet, Skogskyrkogården. - I stället för blommor tänk på Japanmissionen! Ja, det är tomt att tänka sej att den gode Edvard inte längre är inom räckhåll för oss. Fastän vi inte träffas så ofta, så har det varit roligt med dom ändå. Nu får jag visst ta till det sista. I söndags var Ebba och Ludde och jag hos Lindows på "körkkaffe". Det var en trevlig stund hos dessa förtjusande människor. Och så underbart dom bodde sen! Ebba och Ludde trodde att efter detta skulle mitt skrävel över en vacker utsikt bli välgörande dämpat. Ja, det var fantastiskt vackert

Så ska du ha tack för det lilla brev nr 17, som kom i går. Ja, förlovningen hade jag redan skrivit om och dom hade ju telegraferat. Olle kom hit i lördags och var med hos Lindows, varefter han återvände på sin motorcykel. Han kom för att se mässan. Jag tror att Roy tyckte att ringen från Japan var väldigt söt. Och jag tror nästan att Eva sett den, fastän ingen annan vet om den förr än på födelsedagen. Jag skall säga till Roy, då jag får tag i honom ensam. Ja, jag är så glad över barnas förlovnin. Jag hoppas att dom är överens på alla punkter och är villiga att leva livet tillsammans sådant det blir för dom. Jag tror att allting är klart både mellan dom och inför Evas föräldrar. Jag tycker att Roy är förändrad och verkar befriad på något sätt. Ja, jag är lika lycklig som du i sammanhanget. Jag frågade Eva i söndags var dom skulle bo? I Johanneberg, sa hon utan tvekan. Och så hoppas vi ju att Gud får grepp om dom nån gång. Jag vet knappast något älskligare än Eva. Hon är så rar och tillgiven. Om 20 min. skall jag vara i säng och höra på programmet: "Ledare i närbild: Mao Tse Tuung". Jag vet inte vem som skall hålla det. Men det ska bli roligt att bli lite bekant med Gubben. - Jag hoppas snart kunna återkomma. Det var så sant! Mrs Sears blev rätt kry efter ett par dar och fortsatte till Danmark och sedan till Rüşchlikon. Tusende hälsningar